

A man with glasses and curly hair stands in a studio setting, wearing a grey work jacket over a light green shirt and dark blue work pants. He has his left hand on his hip and is holding a brown hat in his right hand. On the floor in front of him lies a green webbing strap with a metal buckle. The background is a plain, dark grey wall.

Automatisering als gemiste roeping

‘Een systeem is nooit onbeperkt veilig’

Bart Versteeg is notaris in Maastricht. Het had niet veel gescheeld of hij was de automatisering ingegaan. Sinds oktober zit hij in het bestuur van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB), waar hij onder meer IT als aandachtsgebied heeft.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

In 1981, ik studeerde nog, ging ik onze eerste computer kopen. Dat gebeurde op een industrieterrein bij Amsterdam. Het was een van de eerste Apple-computers, de II. Een kast van een doos. We leerden onszelf programmeren aan de hand van boeken. Niemand had verder nog een computer. Later kochten we de Apple III en weer later de Apple Lisa. Het scherm had ongeveer het formaat als dat van een huidige Ipad en de harde schijf was 5 megabyte, dus 0,005 gigabyte. Zo'n beetje de grootte van één digitale foto. Rond 1985 installeerden we als een van de eerste kantoren een netwerk. We hadden zes werkstations en een centrale harde schijf. Ik was een jaar eerder bij mijn vader op kantoor begonnen als kandidaat-notaris. Toen ik op de beroepsopleiding vertelde dat ik achter een toetsenbord zat, rilde men van afschuw. Typen? Dat was voor typistes.'

IT

‘Wat automatisering betreft, kan ik mijn vader wel een visionair noemen. Ook mijn opa heeft de intrede van de computers nog meegemaakt. Hij was hoofd administratie bij de Laura, een van de kolenmijnen. Hadden die ontwikkelingen maar veertig jaar eerder plaatsgehad, vond hij. De belangstelling voor automatisering heb ik altijd gehouden. Dat is wel een gemiste roeping. Ik heb zelfs een keer serieus overwogen over te stappen naar een softwarehuis, maar ik heb toch voor het notariaat gekozen. Tot 1998 hebben we de IT op kantoor zelf gedaan. Daarna hebben we het uitbesteed, omdat het te veel tijd ging kosten. Niet omdat het te ingewikkeld werd. Mijn vader en ik denken beiden met veel plezier terug aan de tijd dat wij samen op kantoor werkten. Ik heb veel

van hem geleerd. Soms ook hoe je dingen niet moet doen. Als vader en zoon én als collega-notarissen hebben wij een uitstekende band.’

ATYPISCH

‘In 1994, dus tien jaar na mijn kandidaatschap, ben ik notaris geworden. Naast mijn vader. Mijn idee was het kantoor groot genoeg te laten worden voor een tweede standplaats. Daarvoor heb ik mij wel drie slagen in de rondte gewerkt, maar het is gelukt. Wij doen hier veel atypische zaken, zoals het certificeren van kunstcollecties. Daarbij haal je het economisch eigendom en de zeggenschap uit elkaar, waardoor een kunstcollectie bij elkaar kan blijven. Ook adviseren we in grote transacties, onder andere in internationale estate planning. Zelf doe ik vooral ondernemingsrecht en sinds een jaar of drie IT-recht. Het is een mooie praktijk. Ook in het ondernemerschap heb ik plezier. We zitten in een fraai pand op het Vrijthof, waar helaas de bereikbaarheid een probleem is. We willen niet weg, maar komt er een geschikt pand langs, dan sluit ik niet uit dat we verhuizen.’

TERREINRIJDEN

‘In mijn vrije tijd heb ik altijd graag motor gereden, samen met mijn vrouw. Een jaar of twee geleden had zij er genoeg van. Ze verkocht haar motor en schafte een oude Jeep aan. Via de Jeepclub Nederland ben ik eens een dagje mee gaan terreinrijden. Daar kreeg ik, naarmate de dag vorderde, steeds meer schik in en aan het eind van de dag was ik om. Ook ik ruilde mijn motor in voor een Jeep. Wat wij doen, is niet crossen, maar trial rijden. Dat betekent dat je hindernissen neemt: door kuilen, over bergen, langs bomen.

Het gaat meer om behendigheid dan om snelheid. Aan het eind van een dag heb je modder tot achter je oren. Soms heb je maar een kilometer of tien afgelegd. Het zorgt voor balans in het leven, na een drukke werkweek. Vaak maken we er weekendjes van, compleet met kampvuur. Ik ben een gelukkig mens, met mijn vrouw, de vier kinderen die wij samen hebben, mijn kleinkind en mijn ouders, die beiden nog leven. En geweldig werk.’

INFORMATIEBEVEILIGING

‘Vanaf mei volgend jaar geldt de Algemene verordening gegevensverwerking. Ik denk dat maar een heel kleine minderheid van de kantoren daar klaar voor is. Een systeem is nooit onbeperkt veilig. Maar je kunt de drempel zo hoog mogelijk leggen. Als bestuurslid van de KNB heb ik als speerpunt de verbetering van de informatiebeveiliging bij notaris-kantoren. Toen ik de profielschets voor een nieuwe KNB-bestuurder las, voelde het alsof die voor mij was geschreven. Ik heb mijn drie partners op kantoor moeten overhalen, want die vonden het aanvankelijk niet zo'n goed idee. Ik wilde het heel graag doen, juist vanwege die aandacht voor IT. Als beroepsorganisatie willen we vooral hulp bieden. Op het intranet is bijvoorbeeld informatie over beveiliging te vinden. Verder hebben we onder meer de Stichting Rechtszekerheid Digitaal opgericht, die advies uitbrengt. Er zijn notarissen die zeggen: de server staat in de kelder en de deur zit op slot, dus dat is wel veilig. Tja, dan heb je nog een lange weg te gaan.’ ■